

[Korsgaard.]

det ærede Medlem Hr. Pürschel forstærkede det og gjorde den højtærede Minister opmærksom paa, at der ikke var svaret. Jeg maa altsaa hævde, at der vedblivende ikke er svaret. Det ærede Medlem Hr. Fiskers nok som bekendte „runde“ Bemærkninger skal vel ikke tages helt alvorligt som et Svar. Nej, det har ingen finansiell Betydning, om dette sker en Dag for eller senere, og jeg kan derfor kun gratulere den trekantede Blok — altsaa ogsaa det tidligere efter sine egne Udtalelser for den personlige Frihed saa stærkt kæmpende Parti Venstre — til, at de paa Trods af enhver saglig Begrundelse har knættet det, der dog ligger i Forretningsordenen, at man ikke bør forlade Forretningsordenen, medmindre dette i høj Grad er nødvendigt. Man har altsaa i den givne Situation raadet over Stemmer nok, og man har brugt dem. Jeg gentager, at ogsaa paa dette Punkt viser Venstre, at de efterhaanden er blevet noget helt andet end det, de i hvert Fald tidligere gav sig ud for at være.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at nu var vi her ved Afslutningen af det, som bandt de tre Partier sammen. Jeg har hidtil ikke betragtet det ærede Medlem Hr. Krag som særlig naiv, og jeg har heller ikke hidtil betragtet ham som særlig ubegavet, men jeg maa have taget fejl, en af disse Egenskaber maa han have, hvis han for Alvor kan sige det, han her har sagt. Nu ved vi jo nok, at det ærede Medlem Hr. Krag kan være saa overordentlig spøgefuld, saa der er ogsaa den Mulighed, at det kunde være en Spøg af ham; men at noget fornuftigt Menneske vil kunne tænke sig, at det, der er grundlagt gennem Kanslergade-Forliget, hermed er forbi — nej, en saa urimelig Tanke kan jeg nu alligevel ikke tro, at det ærede Medlem Hr. Krag for Alvor har. Det ærede Medlem er med samt sit Parti gaaet ind for Socialreformens Gennemførelse, og det ærede Medlem har tidligere givet Udtryk for, at han ikke tror et Hak paa, at den Udgiftsopstilling, der findes i den, vil holde. Maa jeg i denne Forbindelse mindes en Udtalelse i Finansudvalget — jeg tror ikke, den var af saa fortrolig Karakter, at det kan skade at fremdrage den her. Den højtærede Indenrigsminister brugte ved en eller anden Lejlighed dør den Udtalelse, at Socialreformen vilde jo udgiftsmæssigt set hvile i sig selv. Jeg bad om, at denne Udtalelse maatte blive ført til Finansudvalgets Protokol, men den højtærede Indenrigsminister protesterede straks. Det samme burde det ærede Medlem

Hr. Krag havde gjort i sine bedre Stunder, hvoraf dog vel ogsaa han har enkelte, og hvis han havde gjort det, vilde han have sagt til sig selv, at alene paa det Punkt er Partiet Venstre gaaet ind i en uoverskuelig Udgift. Selvfølgelig, naar man har været med til at vedtage den paagældende Lov, er man faktisk samtidig til en vis Grad, og i ret høj Grad, forpligtet til at skaffe de Penge, der kræves dertil. Og saa taler det ærede Medlem om Besparelser og udtrykker sin — jeg kan næsten sige *barnlige* — Glæde over de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Fisker.

Ja, var det ærede Medlem Hr. Fiskers Udtalelser om Nødvendigheden af at gennemføre Lovene nu af statsfinansielle Grunde meget vage, saa var i Sandhed hans Udtalelse om Besparelser det i endnu højere Grad, da vi jo alle ved, at den store Part i Blokken, Socialdemokratiet, gennem sin Statsminister for nylig har udtalt, at om Nedsættelser af Lønninger kan der aldeles ikke være Tale, og om Nedsættelser af de sociale Udgifter kan der aldeles ikke være Tale. Og desuagtet slutter Venstre efter disse Udtalelser af med dette, der her foreligger! Ja, saa maa jeg have Lov til at sige, at det ærede Medlem Hr. Krag maa være ganske ualmindelig naiv, hvis han virkelig tror, at der er mindste Bund i den Paa-stand, at Partiet Venstre skulde kunne paa-vinge Regeringspartierne det mindste Gran af Sparsommelighed. Efter det, der er sket i de senere Maaneder, ved Socialdemokratiet nok, hvilken Knap der skal trykkes paa for at faa Partiet Venstre til at give, hvad der skal gives, og saa har vi i øvrigt i mange Tilfælde lært af Partiet Venstre, at naar Skatteudskrivningen ikke i særlig Grad rammer deres specielle Vælgere, giver de Princippet en god Dag, saa gaar de med til nok saa høje Procenter, saa er det dem i Virkeligheden ganske ligegyldigt. Nej, lad os dog i hvert Vald fra denne Talerstol saa vidt muligt blive forskaanet for Udtalelser fra Venstre om, at man fra den Side maa forlange Besparelser, for i det, der hidtil er sket, er der ikke Gran af Besparelser. Og, som sagt, naar der er lukket af med Hensyn til Udgifterne til Lønninger og social Lovgivning, burde det ærede Medlem Hr. Krag have saa meget Begreb om Finanslovens Opbygning, at han maatte vide, at saa er der ikke meget at naa paa det paagældende Omraade. Altsaa, Besparelsesvejen er forladt ogsaa af Venstre. Jeg skal i og for sig ikke som Konservativ sige saa forfærdelig meget dertil, kun konstatere, at saaledes er det; naar der tales paa anden Maade, er